

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Caudauera Sanctorum à canibus & aquilis custodita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

728 Cap. LXVI. Cur, quo modo, & à quibus boni bene sint sepulti?
Abiecta in trinijs, inhumati glabra jacebat
Testa hominis, nudum iam cute caluitum.
Fleuerunt alij: fletu non motus Achillas,
Insuper & filicio verbere dissecuit.
Eminus ergo, isto rediit lapis ultor ab osse:
Authorisq; sui frontem oculosq; petit.

Guicciard. l. i. Sic merentur viui luere pœnas, qui mortuis non exhibent de-
des funer. c. 4. bitum honorem, quorum plura exempla recenset Guicciardinus.

I X. Hoc officij genus, si non estimant homines, vel à bestijs
docentur. Solet enim, etiam hos magistros nobis præbere Deus.

Prou. 6. 6. Vade ad formicam, & piger, ait, & considera vias eius, & disce sapien-
tiam. Et ipse sapientia magister suo ore proculit illud oraculum:

Matth. 6. 28. Considerate lilia agri, quomodo crescent: Et paulò prius: Respicite
volatilia cali. Quid ergo volatilia, quid ceteræ animantes do-
cent de Sanctis mortuis honorandis? Fera hanc humanitatem.

S. Ambros. in defunctis corporibus detulisse, produntur, ait S. Ambrosius, homines
lib. de Tobia. denegabunt? Decimo septimo Imperij Heraclij Anno, Christi
Baron, tō 8. An 627. post autem An. 627. cùm S. Anastasi martyris eaput ad Regem Per-
Sur. 22. la- farum Cosrhoem fuisse delatum, & corpus eius, iater multa
buarij. cadauera à Christianis quæsitus, inuenti sunt canes, qui cetera
quidem corpora, præ fame inuaserunt, à S. autem martyris
membris abstinuerunt, vt ea integra mundissimis linteis à filijs
Iesdum inuoluta in Sergij martyris monasterio conderentur.

Diuersum planè morem habent, qui iam condita Diuorum cor-
pora è tumulis suis ervunt, nec tantum lacerant, sed etiam
flammis tradunt, in ossa ipsa sœni, more molosorum. Atque ut
perspicuum sit, bestias ipsas homine impio esse humaniores. S.

Ex Martin. Stanislaum Cracouensem Episcopum sacrificantem Boleslaus
Crom. dreb. Poloniæ Rex ferro trucidavit; neque cæde tam barbara conten-
Polon. & lo. Longino Ca- tus, corpus exanime è templo extractum militibus discerpen-
nonic. Cra dum tradidit, prohibuitque graui propositâ pœnâ, ne quis aut
ea. Sur. 16. 2. justa funeri persolueret, aut disiectas hinc inde corporis sacri
8. Maij. c. 24. particulas colligeret, aut in sepulchrum inferret; id cupiens,
vt à canibus, aut avibus, aut alijs feris belluïisque absumere-
tur, memoriaque omnis & martyris, & sceleris sui aufer-
retur. Sed non est passus ille omnia circumspectans diuinq
proui-

prudentia oculus, martyris sui existimationem tam fœdè lacrari. Altera enim die ab eius cæde, cùm Rex & impij crudelitatis eius administrí existimarent, iam corpus omne à canibus sibisq[ue] deuoratum, à quatuor mundi partibus totidem raræ formæ ac magnitudinis aquilæ aduolarunt, & sollicito studio loca, in quibus dissipata jacebant fortissimi Præsulis membra, per aërem, in orbem circumibant, & velut à Deo constituti custodes non sinebant ea ab ullis vel feris, vel volucribus attingi. A quo miraculo homines admoniti, ac præsertim viri religiosi accurrerunt, & dispersas hinc inde sanctissimi corporis partes, magnâ diligentia reverentiaque, collegerunt, nouo prodigio recreati. Nam membra illa ita collecta diuinitus rursum in corpus vnum coierunt; vt. qui integrè vixerat, mortuus quoque integer sepeliretur. Ita Deus excogitata[m] martyris sui ignominiam in gloriam vertit.

Quòd si canes, ab hominibus inter homines educati, putantur assuescere humilitati, atque ea propter S. Anastasio percisse; si aquilæ ad S. Stanislai cadauer odore attractæ aduolitasse, iuxta illud: *Ubicumque fuerit corpus, illic congregabuntur* Matth. 24. 28; aquila; illud memoriam recolendum est: *Qui mortui fuerint de Ieroboam in ciuitate, comedent eos canes: qui autem mortui fuerint in agro, vorabunt eos aves cali, quia Dominus locutus est:* Item, *Qui mortuus fuerit de Baasa in ciuitate, comedent eum canes;* & qui mortuus fuerit ex eo in regione, comedent eum volucres cali. Rursusq[ue]: Sed & de Iezabel loentus est Dominus dicens: *Canes comedent Iezabel in agro Iezrabel;* &, ut alibi additur: *Nec erit qui sepeliat eam.* Quamvis enim Iehu, qui eam iusslerat præcipitari, postea dixerit: *Ite, & videte maledictam illam, & sepelite eam: quia filia Regis est, tamen cum issent, ut sepelirent eam, non inuenierunt, nisi caluaria, & pedes, & summas manus.* Si ists deuorandis canes non abstinerunt, cur canes Anastasio, & aquilæ, quæ sunt vulturium genus, & cadaueribus diripiendis assuetæ, Stanislao abstineuerunt? Numquid is, qui obturauit ora leonum, ne Daniel. 6. 22. inuaderent, conclusit etiam tunc ora canum, & aquilarum? immo & leonum ipsorum? quibus quid est inhumanius, aut immanius? & tamen leguntur etiam aliorum Sanctorum corporibus abstineuisse, immo eos sepelisse.

X.

Memos